

شماره کارت: ۱۲۸

ترجمه و برداشتی

از

قرآن مجید

جزوه هشتاد و دوم

ترجمه و برداشت از:

استاد سید حسن ابطحی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ الصَّلَاةُ

وَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ لَا يِسِّمَا عَلَى

بَقِيَّةِ اللَّهِ رُوحِي وَأَرْوَاحِ الْعَالَمِينَ لِتُرَابِ مَقْدَمِهِ الْفِداءِ

«پیشگفتار»

این جزوی با موضوع بندی مسئله «تذکرۀ نفس» از آیات قرآن تنظیم شده و هر آیه‌ای که مربوط به موضوعی از این علم است بعد از همان آیه ترجمه شده و سپس برداشتی از آیات در فصل جداگانه‌ای ارائه داده شده است. و بخاطر آنکه مباحثمان فعلاً در مسائل تذکرۀ نفس است قبل از مسائل اعتقادی آیاتی که مربوط به مراحل تذکرۀ نفس است در این جزوی آورده شده است.

ضمناً نباید گمان کرد، آنچه را که در اینجا می‌نویسیم تفسیر آیات قرآن بوده و یا حتی توضیح قرآن است. بلکه فقط یک نوع راهنمائی است که برای تدبیر بیشتری در قرآن و توجه دوستان به سخنان حضرت حق جل و علا یادآوری شده است.

تا انشاء الله سالکین إلى الله با تأمل زیادتری موفق به قرائت قرآن گردند. و ضمناً آیاتی که در این جزوی قرائت می‌شود جایجا شده و تنظیم موضوعی گردیده است.

یعنی اگر شما بخواهید آیاتی که مربوط به تذکرۀ نفس است را پشت سرهم قرائت کنید به ترتیب قرآن مجید در این جزوی آورده شده است و بعدها سائر آیات که مربوط به عقاید و فروع احکام است در جزوات جداگانه‌ای آورده خواهد شد انشاء الله.

به امید موقیت و السلام

سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

آيات ٢٩ - ٣١ از سوره ص

وَهَلْ أَتَاكَ نَبِئُوا الْخَضْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا إِلَيْهِ مُحَرَّابَ (٢١) إِذْ دَخَلُوا عَلَى

دَاؤُودَ فَفَزَعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخْفَ خَصْمَانِ بَغْيَ بَغْضُنَا عَلَى بَغْضِ

فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ (٢٢)

إِنَّ هَذَا أَخْيَ لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ

أَكْفُلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ (٢٣) قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ

إِلَى نَعْجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَئْغِي بَغْضُهُمْ عَلَى بَغْضِ

إِلَّا الَّذِينَ أَمْتُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاؤُودُ

أَفَلَا فَتَنَاهُ فَاسْتَغْفِرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ (٢٤) فَغَفَرَنَا لَهُ

ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفِي وَحُسْنَ مَابِ (٢٥) يَا دَاؤُودُ إِنَا جَعَلْنَاكَ

خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلُّكَ

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ هُمْ عَذَابُ شَدِيدٍ

إِنَّا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ (٢٦) وَ مَا خَلَقْنَا إِلَّا سَمَاءً وَ أَرْضًا وَ مَا

بَيْنَهُمَا بِاطِّلَّا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ (٢٧)

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ

أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجُّارِ (٢٨) كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَبَّرُوا

أَيَّاتِهِ وَ لِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ (٢٩)

ترجمه آيات ۲۱-۲۹

و آیا جریان شاکیانی که از محراب بالا رفتند، به تو رسیده است؟ (۲۱)
که ناگهان بر داوود وارد شدند. داوود از آنها وحشت کرد. گفتند: نرس، دو نفر دعوائی هستیم
که یکی بر دیگری تجاوز کرده، پس بین ما به حق قضاوت کن و ظلم نکن و ما را به راه راست
هدایت فرما. (۲۲)

این برادر من است که دارای نود و نه میش است و برای من یک رأس میش بیشتر نیست. او گفته
است که آن یک میش را هم به من بده و با سخن و خطابش به من فشار آورده است. (۲۳)

داوود گفت: قطعاً با این درخواست که یک میش تورا بر میشهای خودش بیفزاید، به تو ظلم نموده و
بسیاری از دوستان بعضیشان بر بعض دیگر تجاوز می کنند، مگر کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح
انجام داده اند و چقدر عده آنها کم است. و داوود گمان کرد که جز این نیست که ما او را امتحان می کردیم،
پس از پروردگارش طلب بخشش کرد و به رکوع رفت و توبه نمود. (۲۴)

پس ما آن را براو بخشدیدم و او نزد ما دارای مقام خوبی است و عاقبت خوبی خواهد داشت. (۲۵)
ای داوود، قطعاً ما تورا خلیفه در روی زمین قرار دادیم، پس بین مردم به حق داوری کن و از هوای
نفس خود پیروی نکن که تو را از راه خداگمراه می کند. حتماً کسانی که از راه خداگمراه شوند، برای آنها
عذاب سختی به خاطر آنکه روز حساب را فراموش کرده اند، خواهد بود. (۲۶)

و ما آسمان و زمین و آنچه در بین اینها است، بیهوده خلق نکرده ایم. این گمان کسانی است که کافر
شده اند، پس وای بر کسانی که کافر شده اند از آتش. (۲۷)

آیا ماکسانی را که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند، مانند فسادکنندگان در زمین قرارشان می‌دهیم؟ یا اهل تقوی را مانند معصیت‌کاران قرار می‌دهیم؟ (۲۸) کتابی که آن را به تو نازل کرده‌ایم، مبارک است برای این است که آیات او را تدبیر کنند و صاحبان مغزها متنذکر شوند. (۲۹)

برداشت از آیات ۲۱-۲۹ (قضیه حضرت داود علیہ السلام)

از قضیه حضرت داود علیہ السلام این مطالب برداشت می‌شود:

- ۱- سالک الى الله باید همیشه در بین دو دسته که نزاع می‌کنند به حق قضاویت کنند و به یکی از دو طرف ظلم نکند و عادل‌ایه با آنها رفتار کنند.
- ۲- سالک الى الله باید با دقت بیشتری در قضاویهاش عمل کند و حرف ناپسند ترند.
- ۳- خدای تعالی را باید بخشنده و مهربان بداند و اگر درست در راه کمالات حرکت کند عاقبت خوبی خواهد داشت.
- ۴- از هوای نفس پیروی نکند زیرا پیروی از هوای نفس انسان را گمراه می‌کند و دچار عذاب سختی از جانب پروردگارش می‌گردد.
- ۵- سالک الى الله باید بداند که خدای تعالی آسمان و زمین را بیهوده خلق نکرده و خود را به خاطر این فکر جهنّمی نکند.
- ۶- سالک الى الله باید بداند که شخص مؤمن و کسی که دارای اعمال شایسته است مانند اهل فساد نیست.
- ۷- سالک الى الله باید بین افراد فاجر و اهل تقوی فرق بگذارد و تا می‌تواند با متّقین زندگی کند.
- ۸- سالک الى الله باید در قرآن و آیات الهی تدبیر کند تا جزء صاحبان مغز و دل و روح سالم محسوب شود.

آیات ۳۰-۳۰ از سوره ص

وَ وَهَبْنَا لِدَاوُودَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ (۳۰) إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ

بِالْعَشِيِّ الْصَّافِنَاتُ أَبْيَادٌ (۳۱) فَقَالَ إِنِّي أَحَبِّتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ

رَبِّيْ حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ (۲۲) رُدُّهَا عَلَى فَطَقَقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ

وَالْأَعْنَاقِ (۲۳) وَلَقَدْ قَتَّلَ سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَانَ عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ

أَنَابَ (۲۴) قَالَ رَبِّيْ أَغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ

أَنْتَ الْوَهَابُ (۲۵) فَسَخَرَنَاهُ الرِّيحُ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ (۲۶)

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَاءٍ وَغَوَّاصٍ (۲۷) وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَضَفَادِ (۲۸)

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ (۲۹) وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا

لِرُلْفِيْ وَحُسْنَ مَأْبِ (۳۰)

ترجمه آیات ۳۰ - ۴۰

و ما سليمان را به داود عنایت کردیم. چه بندۀ خوبی بود. قطعاً او به سوی خدا بازگشت می‌کرد. (۳۰)

آن وقتی که نزدیک غروب اسبهای چابک تندربر براو عرضه داشته شد. (۳۱)
گفت: قطعاً من محبت اسبها را بر یاد پروردگارم ترجیح دادم تا وقت نماز گذشت و خورشید در حجاب رفت. (۳۲)

اسبهای را بار دیگر برای من بیاورید. دست به پاها و گردنهای آنها کشید. (۳۳)
و قطعاً ما سليمان را امتحان کردیم و بر تخت او جسدی را انداختیم، سپس او توبه کرد. (۳۴)
گفت: پروردگار من، مرا بیخش و سلطنتی به من عطا کن که بعد از من برای احدی سزاوار نباشد،
قطعاً تو عطاکننده هستی. (۳۵)

پس ما باد را مسخر او کردیم. به فرمان او به آرامی حرکت می‌کرد که به هرجا می‌خواهد برود. (۳۶)

و شیاطین را مسخر او کردیم. همه بنا و غواص بودند. (۳۷) و بقیه شیاطین در غل و زنجیر بودند. (۳۸)

این عطای ما است. پس می خواهی منت گذار و بخشش یا اگر می خواهی بدون حساب نگهدار. (۳۹) و حتماً برای او در نزد ما قرب و منزلت و عاقبت خوبی خواهد بود. (۴۰)

برداشت از آیات ۳۰ - ۴۰ (حضرت سلیمان ﷺ)

سالک الى الله باید مانند حضرت سلیمان آنچنان مورد لطف پروردگار قرار بگیرد که خدای تعالی بگوید او چه بندۀ خوبی بوده است. و او به سوی خدا برگرد. و اگر متوجه دنیا و مادیّات شد و امتحان گردید و در امتحان کوتاهی نمود از خدا طلب بخشش کند و خدا را آن قدر کریم و عطوف بداند که از او هر حاجتی را که می خواهد بتواند طلب کند تا خدای تعالی به او همه چیز را عنایت فرماید، باد را مسخر او گرداند، شیاطین را برای بنایی و غواصی در اختیار او قرار دهد و شیاطین سرکش را در غل و زنجیر برای او ببندد و در نزد پروردگار مقرب و عاقبت بخیر باشد.